

گامی به سوی تولد فرزند دوم در چین تحقیقی در چهار بخش روستایی

نویسنده: زنچائو کیان، ترجمه: دکتر علی اکبر رحمانی

دولت چین در رویارویی با فشار فزاینده رشد جمعیت در سال ۱۹۷۹ یک سیاست تنظیم خانواده را رسماً اعلام کرد که زوجها را به داشتن یک فرزند محدود کرده و مجازات‌های مالی سنگینی را برای کسانی که فرزندان بیشتری دارند اعمال نمود. گرچه این سیاست در نواحی شهری موفق بود ولی در مناطق روستایی با چالشهایی مواجه گردید. اکثریت زنان روستایی علی‌رغم سیاست تک فرزندی، فرزند دوم را به دنیا آورده‌اند. (فینی و یو ۱۹۸۷؛ فینی و همکاران ۱۹۸۹). اصلاحات اقتصادی دهه ۱۹۸۰ کنترل مقامات مرکزی و محلی بر افراد را تخفیف بخشید، و در نتیجه توانایی دولت را در اجرای سیاست‌های تنظیم خانواده کاهش داد (گرین هالق ۱۹۹۲). به دنبال آن در اواسط دهه ۱۹۸۰ برای اتخاذ یک سیاست بازنر، با ایجاد روزنه‌ای، برای بستن روزنه‌ای بزرگتر تصمیم‌گیری شد (گرین هالق ۱۹۸۶، ص ۴۹۲).

این تلاشها عقیم ماند. آییننامه‌های جدید در قسمتهای مختلف روستا، متفاوت بودند، ولی به‌طورکلی، زوجهایی که در روستاهای زندگی می‌کردند مجاز به داشتن فرزند دوم در زمانی بودند که یا فرزند اولشان دختر بود، یا به‌گروه اقلیت قومی تعلق داشتند یا در نقاط کوهستانی زندگی می‌کردند (زنگ ۱۹۸۹). فاصله بین اولین و دومین تولد باید حداقل چهار سال می‌بود، و زن باید به سن ۲۸ سالگی می‌رسید. تخلف از این آییننامه‌ها با جریمه‌ای به مبلغ ۲/۵ برابر درآمد سرانه روستا در سال قبل، روپرتو می‌شد.

زوجهایی که دارای حق داشتن فرزند دوم بودند عموماً می‌خواستند فرزندشان پسر باشد. نسبت جنسی در بدو تولد به‌طور معمول بین ۱/۰۵ و ۱/۰۷ می‌باشد (کوله و بانیسر ۱۹۹۴)، ولی نسبت جنسی در چین بیشتر از این میزان است و با ترتیب تولد افزایش می‌یابد (هول ۱۹۹۰، زنگ و همکاران ۱۹۹۲). اوضاع اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و جغرافیایی در مرکز بخش و تقسیمات جغرافیایی کوچکتر بسیار متفاوت

است و احتمال می‌رود این تفاوت‌ها تأثیر بسزایی در نسبت زنانی داشته باشد که حق حاملگی دوم دارند و همچنین بر نسبت جنسی تولدات دوم تأثیرگذار باشد. در این مقاله نویسنده از اطلاعات به دست آمده از یک بررسی که در چهار منطقه در سال ۱۹۹۱ برای مطالعه کرایش به سوی تولد دوم صورت گرفته است سود می‌جوید.

داده‌ها و روشهای:

کمیته دولتی تنظیم خانواده، چهار بخش را در منطقه روستایی شمال چین انتخاب کردند -دو تا در استان هبئی و دو تا در استان شاندونگ- -تا در یک تجربه میدانی که برای معرفی روشهای جدید ضدباروری در قسمت روستایی چین طراحی شده بود شرکت کنند (تو و همکاران ۱۹۹۲). تعداد نمونه این تحقیق از ۸۶۰۳ نفر تشکیل می‌شد، ولی اندازه آن به ۷۹۴۶ نفر با محدود کردن تحلیل به زنانی که در اولین ازدواجشان، اولین تولد بعد از سال ۱۹۸۰ رخ داده بود، کاسته گردید.

اوپس اقتصادی و جغرافیایی این چهار بخش متفاوت بود. علی‌رغم تفاوت‌های اقتصادی، این چهار بخش از یک خصیصه مشترک برخوردار بودند و آن اینکه، سطح باروری هر چهار بخش پایین آمده، و این چهار بخش همه ساله به عنوان محدوده مطالعاتی نمونه تنظیم خانواده از سوی دولت شناخته می‌شوند.

یافته‌ها:

جدول ۱ حاوی آمارهای مورد استفاده در این تحلیل می‌باشد. در سال ۱۹۹۱ توزیع سنی زنانی که قبل از سی و پنجمین سال تولد خود ازدواج کرده بودند در هر چهار بخش مشابه بودند، بجز در هواشنگ (Huasheng)، جایی که به دلیل پایین بودن سن ازدواج، زنان نسبتاً جوانتر بودند؛ ۶۵ درصد آنها کمتر از ۲۹ سال سن داشتند که قابل مقایسه با بخش‌های دیگر که بین ۵۰ و ۵۸ درصد بوده است، نیست. بیش از نیمی از زنان این بخشها دارای تحصیلات سالهای اول دبیرستان بودند، البته بجز در شانشوی (Shanshui) که بخش توسعه نیافته‌ای می‌باشد. نسبتها زنانی که تحصیلات سالهای آخر دبیرستان را داشتند تفاوت بیشتری نشان داده بود و از ۵ درصد در شانشوی تا ۲۶ درصد در پانگسی (Pangxie) متغیر بود.

**جدول ۱. توزیع منتخب ویژگیهای مردم‌نگاری و اقتصادی اجتماعی
از مناطق روستایی چین، ۱۹۹۱**

مختصات	هواشنگ	پانکسی	سیکی‌سیان	شانشوی	جمع
تعداد (نفر)	۱۹۲۰	۱۹۵۳	۲۱۱۱	۱۹۶۲	۷۹۴۶
سن زنان (%)					
< ۲۹	۶۴/۸	۵۷/۷	۵۵/۴	۵۰/۲	۵۶/۹
۲۹ - ۳۲	۲۴/۷	۲۸/۸	۳۰/۷	۳۴/۷	۲۹/۸
+ ۳۲	۱۰/۵	۱۲/۶	۱۲/۹	۱۵/۱	۱۲/۳
تحصیلات زنان (%)					
بی‌سواد	۳/۹	۱/۴	۲/۶	۲۴/۷	۸/۱
ابتدایی	۳۰/۴	۱۶/۸	۲۶/۹	۵۰/۶	۳۱/۱
راهنمایی	۵۱/۹	۵۵/۴	۵۴/۰	۲۰/۰	۵۴/۴
حداقل دیبرستان	۱۳/۹	۲۶/۴	۱۶/۶	۴/۷	۱۵/۴
وضعيت اقتصادی					
دارای آب‌لوله‌کشی (%)	۲۶/۱	۱۷/۳	۲۸/۰	۲۱/۵	۲۶/۰
دارای تلویزیون (%)	۶۲/۲	۸۲/۱	۸۳/۴	۶۹/۸	۷۴/۹
خانواده هسته‌ای (%)	۸۶/۱	۹۰/۰	۹۵/۰	۹۸/۳	۹۲/۳
اخذ تصمیم به‌وسیله (%)					
بزرگسالان	۶/۶	۵/۱	۲/۶	۰/۵	۲/۷
شوهران	۲۲/۹	۲۶/۵	۱۰/۶	۲۹/۰	۲۲/۰
زنان	۲/۸	۳/۴	۰/۹	۰/۸	۱/۹
زوجین	۶۷/۷	۶۵/۰	۸۵/۹	۶۹/۷	۷۲/۴
پسران در اولین زایمان (%) *					
زنانی که زایمان دوم داشته‌اند (%) *					
[از جنس] پسران (%) *					
تعداد سقط جنین بعد از تولد (%)					
هیچ	۷۵/۰	۵۱/۴	۷۸/۷	۷۸/۱	۷۰/۹
یک	۲۱/۰	۳۴/۴	۱۸/۳	۱۶/۳	۲۲/۴
حداقل دو مورد	-	۴/۰	۱۴/۲	۲/۰	۶/۶

* مکمل درصدهای فاقد آب‌لوله‌کشی یا تلویزیون.

* مکمل درصد زوجهایی که در خانواده گسترده زندگی می‌کنند.

* مکمل این سه درصد، درصد دختران در اولین زایمان، درصد زنان فاقد دومین زایمان و درصد دختران در دومین تولد.

محقق از دسترسی به آب لوله‌کشی و مالکیت یک دستگاه تلویزیون به عنوان نمودهای شرایط اقتصادی خانوارها استفاده نموده است. فقط حدود یک چهارم از خانوارها که در این بخش‌ها در خانه‌هایشان آب لوله‌کشی داشتند، ولی بین ۶۲ تا ۸۲ درصد آنها تلویزیون داشتند.

در کلیه چهار بخش، اولین فرزند خیلی زود پس از ازدواج به دنیا آمدند، و تمامی زنها عملأً حداقل یک کودک به دنیا آورده‌اند (اسمعیت ۱۹۹۴). تعداد پسران در اولین تولد از دختران بیشتر بود. پنجاه و چهار درصد از اولین تولد‌ها مذکور هستند (نسبت جنسی Ciqixian) (۱/۱۷)، و دامنه ارقام از ۵۲ درصد در پانگسی، تا ۵۵ درصد در سیکی‌سیان (Ciqixian) می‌باشد. بیست درصد زنان برای داشتن فرزند دوم اقدام کرده‌اند. در هواشنگ، ژروتمندترین بخش نیمه کوهستانی، این نسبت از همه بیشتر بود (۴۹ درصد)، و کمترین میزان در سیکی‌سیان بوده است (۷ درصد). نسبت جنسی در زایمان دوم، بجز در پانگسی، بیشتر از نسبت جنسی در دومین زایمان بود. در کل، در این چهار بخش ۵۹ درصد موالید دوم پسر بوده و نسبت جنسی آنها ۱/۴۱ بوده است.

کارکنان تنظیم خانواده محلی سقط جنین را به عنوان راهی حمایت کننده تلقی می‌کنند و هنگامی که داروهای ضدبارداری موفق عمل نمی‌کنند، آنها سقط جنین را به زنان توصیه می‌نمایند. آنها از تمامی زنانی که اولین کودک خود را به دنیا آورده‌اند می‌خواهند از روش‌های ضدباروری، معمولاً IUD استفاده کنند. در نتیجه افزایش تعداد سقط جنین شاخصی برای اجرای دقیق سیاست تنظیم خانواده است. سقط جنین در پانگسی بیش از سایر بخش‌ها شایع است، و در آن ۳۴ درصد زنان دارای یک فرزند، یک مورد سقط جنین داشته‌اند، و ۱۴ درصد آنان دو مورد سقط جنین یا بیشتر از آن دارند. این بخش با سه بخش دیگر تفاوت دارد در آن بخش‌ها ۲۵ درصد زنان دارای یک فرزند، مرتبک سقط جنین شده‌اند. یک انگیزه این سقط جنین‌ها امید به تولد فرزندی با جنسیت موردنظر می‌باشد. در دهه ۱۹۸۰، دستگاه‌های مافوق صوت، (که می‌توانند جنس جنین را مشخص سازند) فقط در بیمارستانهای بخش موجود بودند. علی‌رغم ایجاد ممنوعیت از طرف دولت جهت استفاده از دستگاه مافوق صوت برای انتخاب جنسیت نوزاد، نوجهایی که فرزند پسر می‌خواستند، از طریق ارتباطات شخصی، یا با رشوه‌دادن به

کارکنان بیمارستان، توانایی آزمایش بدین منظور را پیدا می‌کردند (زیگ و همکاران ۱۹۹۲). اما در صد بالای سقط جنین‌های پانگسی را نمی‌توان بدین طریق توضیح داد، زیرا در آنجا نسبت جنسی واقعاً کمتر از سه بخش دیگر است.

در جدول ۲، درصدهای تجمعی زنانی که دومین فرزند را به دنیا آورده‌اند، همراه با تعدادی از خصوصیات متفاوت آورده شده‌اند. این جدول نشان می‌دهد که ظرف چهار سال پس از تولد اولین فرزند، $29/4$ درصد زنان در هواشنگ، دارای یک فرزند پسر شده‌اند، در مقایسه با پانگسی، سیکی‌سیان و شانشوی به ترتیب $4/1$ ، $1/0$ و $2/9$ درصد، نوزاد پسر به دنیا آمده است. در طی همین دوره 22 درصد زنان نوزاد دختر به دنیا آورده‌اند، در مقایسه این درصد در سه بخش مذکور به ترتیب $4/3$ ، $4/6$ و $1/4$ درصد بوده است. در صد پسرزایی در تولد دوم، بیشتر از درصد دخترزایی در تولد دوم، در کلیه بخشها بجز پانگسی بود. از زمان اولین تولد به این طرف، در هر سال درصد زنانی که در تولد دوم پسر زاییده‌اند بسیار بیشتر از درصد زنانی بود که در تولد دوم در هواشنگ، شانشوی و سیکی‌سیان، دختر زائیده‌اند. ولی این دو نرخ در پانگسی تقریباً یکسان بود. این نشان می‌دهد که نسبت جنسی در هواشنگ، شانشوی و سیکی‌سیان بالا است، درحالی‌که در پانگسی در حد طبیعی و عادی خود می‌باشد.

درصدهای تجمعی زنانی که از تحصیلات سالهای اول دبیرستان برخوردار بوده‌اند، قطع نظر از جنس اولین کودکشان، به آرامی افزایش می‌یابد. تحصیلات بر جنس فرزند دوم نیز تأثیر دارد، گرچه اثر آن یکسان نیست. داشتن فرزند در نخستین سالهای بعد از زایمان اول برای زنانی که حداقل مدرک تحصیلی دیپلم متوسطه بوده‌اند، بیش از زنانی است که از نظر تحصیلی در سایر رده‌ها قرار داشته‌اند، این نشان می‌دهد که زنان گروه مذکور نسبت به سایر گروه‌ها شتابزدگی بیشتری برای داشتن فرزند پسر نشان داده‌اند.

زایمانهای دوم بیشتر در زنانی اتفاق می‌افتد که اولین کودکشان دختر بوده است و وضعیتی که در آن زوجین قانوناً حق به دنیا آوردن فرزند دوم را دارا می‌باشند. وقتی فرزند اول پسر باشد، فقط 15 درصد زنان ظرف ده سال فرزند دوم را به دنیا می‌آورند.

جدول ۲. درصد تراکمی زنانی که در دومین زایمان خود دارای یک پسر یا یک دختراند
برای سالهای بعد از تولد اول (برحسب) سکونت در منطقه، تحصیلات،
جنس اولین فرزند در روستاهای چین، ۱۹۹۱

										منطقه، تحصیلات و جنس اویلین تولد	
										جنسیت دومن	سال از اولین تولد
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱		
منطقه:											
۸۸/۴	۸۸/۴	۸۱/۰	۷۰/۹	۵۸/۹	۴۲/۹	۲۹/۴	۱۸/۲	۶/۶	پسر	هوانگ	
۶۸/۵	۶۸/۵	۶۱/۲	۵۴/۱	۴۷/۰	۳۴/۰	۲۲/۰	۱۳/۰	۴/۰	دختر		
۱۶/۲	۱۴/۲	۱۲/۲	۱۱/۰	۸/۵	۶/۶	۴/۱	۲/۲	۰/۹	پسر	پانگسی	
۱۶/۳	۱۴/۲	۱۱/۲	۹/۰	۷/۲	۵/۲	۴/۳	۲/۹	۱/۱	دختر		
۱۹/۲	۱۴/۹	۹/۸	۵/۶	۲/۲	۱/۷	۱/۰	۰/۷	۰/۳	پسر	سیکی سیان	
۱۴/۱	۱۰/۸	۶/۸	۲/۳	۲/۰	۱/۳	۰/۶	۰/۶	۰/۳	دختر		
۲۶/۶	۲۴/۵	۱۹/۰	۱۰/۸	۷/۱	۴/۱	۲/۹	۱/۷	۱/۰	پسر	شانشوی	
۲۲/۰	۱۶/۷	۱۲/۴	۶/۸	۲/۵	۲/۱	۱/۴	۰/۸	۰/۵	دختر		
تحصیلات:											
۲۷/۴	۲۷/۷	۲۱/۱	۱۲/۱	۱۰/۲	۷/۲	۴/۷	۲/۰	۱/۸	پسر	بی سواد	
۲۲/۱	۲۵/۲	۱۷/۱	۱۱/۶	۷/۲	۵/۱	۲/۶	۲/۴	۰/۵	دختر		
۲۲/۳	۲۰/۶	۲۶/۲	۱۹/۸	۱۵/۱	۱۰/۶	۷/۲	۴/۵	۱/۹	پسر	ابتدایی	
۲۱/۲	۱۹/۵	۱۶/۴	۱۲/۴	۸/۹	۷/۱	۵/۴	۲/۲	۱/۰	دختر		
۲۸/۳	۲۵/۱	۲۱/۷	۱۸/۶	۱۵/۶	۱۲/۰	۹/۴	۶/۰	۲/۴	پسر	راهنمایی	
۲۴/۴	۲۰/۹	۱۷/۹	۱۴/۱	۱۲/۲	۱۰/۰	۶/۹	۴/۷	۱/۹	دختر		
۲۰/۷	۲۸/۸	۲۷/۱	۲۲/۵	۱۸/۲	۱۲/۶	۹/۵	۵/۸	۱/۹	پسر	حداقل دبیرستان	
۱۸/۲	۱۸/۲	۱۶/۷	۱۴/۴	۱۲/۶	۹/۴	۶/۷	۲/۹	۱/۲	دختر		
جنس اولین تولد:											
۱۵/۴	۱۵/۴	۱۴/۵	۱۲/۷	۱۰/۵	۸/۲	۸/۸	۲/۱	۱/۲	پسر		
۱۲/۴	۱۲/۱	۱۱/۲	۱۰/۵	۹/۴	۷/۴	۵/۲	۲/۲	۱/۱	دختر		
۵۶/۷	۴۹/۶	۳۹/۱	۲۷/۷	۲۱/۷	۱۶/۰	۱۱/۳	۷/۷	۲/۲	پسر	دختر	
۴۸/۶	۲۸/۱	۲۷/۸	۱۸/۱	۱۲/۱	۹/۸	۷/۲	۴/۷	۱/۸	پسر		

بیشتر زنانی که فرزند اول آنها دختر است به آوردن فرزند دوم مبادرت ورزیده‌اند. پنج سال بعد از تولد اولین فرزند، ۱۶ درصد زنان پسر به دنیا آورده‌اند، از نظر مقایسه‌ای با تعداد مادران دختردار شده که به ۱۰ درصد بالغ نگردیده است. این اختلاف ابقاء شده و در بقیه دورهٔ مورد مشاهده افزایش می‌یابد. نسبت جنسی همواره بالا می‌ماند. نسبت جنسی در تولد دوم برای زنانی که فرزند اول آنها پسر است طبیعی (عادی) است، ولی برای زنانی که اولین فرزندشان دختر بوده است، بالا است.

با مسیو بودن به این امر، نویسنده مدل‌های احتمال مخاطره را، برای بررسی نحوه تأثیرگذاری ویژگیهای جمعیتی، ویژگیهای خانوار، سال اولین تولد، بخش محل سکونت، بر پیشامد تولد دوم، به وجود آورده است. سپس نویسنده این مدلها را برای تشخیص اینکه آیا فرزند دوم یک پسر یا دختر باشد، تکرار کرده است. وقوع رویداد داشتن یک پسر و یا یک دختر در تولد دوم در این مدلها به مثابه ریسک رقابتی تلقی شدند.

در جدول ۳ نسبتهاي احتمال مدل‌های انتخابی، برای تمامی تولدات دوم، و برای تولدات دومی که جنس آنها مشخص شده است ارایه می‌شوند. در مدل ۱ جنسیت فرزند اول و ویژگیهای اساسی مادر مثل سن، تحصیلات، تعداد سقط جنین‌ها یا... که بعد از تولد اول رخداده بودند، و نیز متغیرهایی که شرایط اقتصادی، وضعیت زندگی و تصمیم‌گیری در خانواده، اندازه‌گیری می‌نماید. احتمال تولد دوم برای زنان دارای یک فرزند دختر، $2/4$ برابر میزان آن در زنان دارای یک فرزند پسر می‌باشد. احتمال پسر بودن یا دختر بودن تولد دوم به ترتیب $2/8$ و $2/1$ برابر این موارد برای زنانی است که یک پسر داشتند.

اختلاف بین احتمال تولد دوم برای زنان دارای تحصیلات سالهای اول دبیرستان، زنان با حداقل تحصیلات و سالهای آخر دبیرستان از لحاظ آماری معنادار نیست، ولی احتمال تولد دوم برای زنان کم‌سواد به شکل معناداری کمتر می‌باشد. یک آزمایش نشان داد که این اختلافات از لحاظ آماری معنادار هستند. بنابراین اکثر نسبت جنسی تولدات برای زنان گروه مرجع عادی باشد، مقایسه نشان می‌دهد که زنان دارای تحصیلات ابتدایی صِرف، دختران کمتری نسبت به آنچه انتظار می‌رفت داشتند.

جدول ۳. نسبت خطرات از نمایه‌های خطرساز متناسب که بر روی نتایج تولد دوم مؤثر است در چهار منطقه روسیایی چین، ۱۹۹۱

		نمایه ۲			نمایه ۱			متغیرها	
دختر	پسر	تولد	دختر	پسر	تولد	دختر	پسر	سن مادران:	
۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	پسر	▪ جنسیت اولین تولد:
۲/۱۶***	۲/۰۰***	۲/۰۰***	۲/۰۱***	۲/۰۵***	۲/۰۷***	۲/۰۴***	۲/۰۲***	دختر	▪ سن مادران:
۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۰-۲۸	▪ تا ۲۸
۰/۸۷	۱/۲۲**	۱/۰۶	۰/۹۵	۱/۲۶**	۱/۱۲*	۱/۰۵*	۱/۰۲*	۲۹-۳۲	▪ ۲۹-۳۲
۱/۲۰	۱/۲۵***	۱/۲۴***	۱/۲۲***	۱/۲۶***	۱/۲۰***	۱/۲۳***	۱/۲۰***	۳۳+ بیشتر	▪ ۳۳+ بیشتر
۱/۱۰	۰/۸۶	۰/۹۷	۰/۷۳***	۰/۶۱***	۰/۶۵***	۰/۶۳***	۰/۶۵***	بی‌سواد	▪ تحصیلات زنان:
۰/۹۰	۱/۰۸	۱/۰۰	۰/۷۰***	۰/۶۰***	۰/۸۱***	۰/۷۰***	۰/۸۱***	انتمایی	▪ راهنمایی
۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	مردزادگی	▪ حداقل دیبرستان
۰/۹۱	۱/۰۷	۱/۰۰	۰/۸۴	۱/۰۸	۱/۰۲	۱/۰۲	۱/۰۲	پس از اولین تولد غیرزنده تاره: ⁶	▪ پس از اولین تولد غیرزنده تاره:
۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	مردزادگی تاره	▪ مردزادگی تاره
۰/۴۵***	۰/۲۹***	۰/۳۷***	۱/۱۷	۱/۲۱	۱/۲۰	۱/۲۰	۱/۲۰	مردزادگی	▪ سقط گردن چینین پس از اولین تولد:
۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	بدون سقط چینین	▪ بدون سقط چینین
۰/۶۷***	۰/۸۱***	۰/۷۵***	۰/۶۴***	۰/۷۳***	۰/۶۹***	۰/۶۴***	۰/۶۹***	یک سقط چینین	▪ یک سقط چینین
۰/۴۷***	۰/۲۵***	۰/۴۵***	۰/۲۳***	۰/۲۶***	۰/۲۹***	۰/۲۳***	۰/۲۹***	دو یا بیشتر	▪ دو یا بیشتر
۰/۸۵***	۰/۶۲***	۰/۶۳***	۰/۷۳***	۰/۷۶***	۰/۷۷***	۰/۷۶***	۰/۷۷***	وضعیت اقتصادی:	▪ وضعیت اقتصادی:
۰/۹۰	۱/۰۰	۰/۹۸	۰/۸۴*	۰/۳۹***	۰/۵۲***	۰/۴۶***	۰/۴۶***	دارای آب لوله کشی	▪ دارای آب لوله کشی
۰/۹۵	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	دارای تلویزیون	▪ دارای تلویزیون
۰/۷۷	۰/۹۸	۰/۸۵*	۰/۳۹***	۰/۵۲***	۰/۴۶***	۰/۴۶***	۰/۴۶***	ملزومات زندگی:	▪ ملزومات زندگی:
۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	خانواره هسته‌ای	▪ خانواره هسته‌ای
۰/۵۹	۰/۹۶	۰/۷۸	۰/۹۶	۰/۹۲	۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷	رسیله بزرگسالان	▪ رسیله بزرگسالان
۰/۹۳	۰/۹۷	۰/۹۵	۱/۱۲	۱/۱۵*	۱/۱۲**	۱/۱۵*	۱/۱۲**	فقط به رسیله شور	▪ فقط به رسیله شور
۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	فقط به رسیله زوجه	▪ فقط به رسیله زوجه
۰/۳۹***	۲/۸۹***	۲/۹۰***	-	-	-	-	-	سال اولین تولد:	▪ سال اولین تولد:
۰/۱۱***	۴/۱۰***	۵/۳۷***	-	-	-	-	-	۱۸۸-۸۲	▪ ۱۸۸-۸۲
۲/۹۰***	۲/۰۳***	۲/۱۹***	-	-	-	-	-	۱۹۸۴-۸۶	▪ ۱۹۸۴-۸۶
۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	-	-	-	-	-	۱۹۸۷-۸۸	▪ ۱۹۸۷-۸۸
۱۲/۰۵***	۱۳/۰۰***	۱۲/۰۶***	-	-	-	-	-	۱۹۸۹ به بعد	▪ ۱۹۸۹ به بعد
۱/۵۱**	۰/۹۴	۱/۱۵	-	-	-	-	-	منطقه:	▪ منطقه:
۰/۶۱***	۰/۵۲***	۰/۵۷***	-	-	-	-	-	هواشیک	▪ هواشیک
۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	-	-	-	-	-	بانگکسی	▪ بانگکسی
۱۳۸	۱۲۲۸	۲۸۲۸	۲۱۵	۲۸۱	۵۷۲	-	-	سیکن سیان	▪ سیکن سیان
۲۰	۲۰	۲۰	۱۴	۱۲	۱۲	-	-	شانشیرو	▪ شانشیرو
								فرهمت مسافرت	▪ فرهمت مسافرت
								درجه اختیار	▪ درجه اختیار

نسبت مخاطره متعن از β^2 .▪ اهمیت در سطح 10^{-5} اهمیت در سطح 10^{-4} اهمیت در سطح 10^{-3} اهمیت در سطح 10^{-2} تعداد = ۷۹۴۶.

• مرجع مقالات.

▪ برای زنانی که دومن زایمان را داشته‌اند، تجربه مردزادگی و سقط‌جنین برای دوره بین اول و دوم، برای زنانی که شاقد دومن زایمان می‌باشد، تجربه مردزادگی به دوره بین زایمان اول و زمان مصاحبه.

▪ مرجع مقاله مردزادگی به فقادان آب لوله کشی و تلویزیون.

وضعیت اقتصادی بهتر، که با دردسترس بودن آب جاری و داشتن تلویزیون، یا زیستن در یک خانواده هسته‌ای سنجیده شده، به شکل معناداری احتمال تولد دوم را به ترتیب تا ۲۳ درصد، ۳۶ درصد و ۵۴ درصد کاهش می‌دهد. اما این بدون منظور کردن جنسیت فرزند دوم می‌باشد. احتمال داشتن فرزند دوم در زوجهایی که شوهر تصمیم گیرنده اصلی هست، ۱۴ درصد بیشتر از میزان آن در زوجینی است که در مسایل خانوادگی مشترکاً تصمیم می‌گیرند. زنان به شکل فزاینده‌ای وارد بازار کار شده و می‌توانند به اندازه شوهرانشان درآمد داشته و زمان کمتری را در خانه بگذرانند. غالباً این زنان علاقه به داشتن فرزند دوم ندارند.

یک زن به نویسنده گفت: "ما عادت کردیم مقایسه کنیم که در میان همسایگان، ما چند فرزند داریم. اکنون ما مقایسه می‌کنیم که در خانوار چه داریم. داشتن بچه دیگر، بار مالی را به شکل وحشتناکی اضافه می‌کند و ما بار دیگر فقیر می‌شویم".

در مدل ۲، ما دو متغیر جدید - سال تولد اولین کودک، و بخش محل اقامت - را اضافه می‌کنیم. سال اولین تولد تأثیر بسزایی بر احتمال تولد دوم می‌گذارد. احتمال داشتن فرزند دوم برای زنانی که اولین فرزند خود را بین سالهای ۱۹۸۰ و ۱۹۸۳، ۱۹۸۴ و ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ به دنیا آورده‌اند به ترتیب $\frac{3}{9}$ ، $\frac{5}{5}$ و $\frac{3}{2}$ برابر زنانی که اولین فرزند خود را در فاصله سالهای ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۱ به دنیا آورده‌اند می‌باشد. احتمال تولد دوم برای زنانی که اولین فرزند خود را در فاصله سالهای ۱۹۸۴ تا ۱۹۸۶ به دنیا آورده‌اند، یعنی هنگامی که سیاست خانواده تک‌فرزندی از تب و تاب افتاد، بیشتر بود.

بعد از آن که بخش محل سکونت، افزوده شده است، تأثیر تحصیلات زنان معنادار نمی‌باشد. اثر بخش مهمتر از اثر موقوفیت تحصیلی افراد است. احتمال تولد دوم در بخش نیمه کوهستانی هواشنگ ۱۲ برابر میزان آن در بخش کوهستانی توسعه یافته شناسوی می‌باشد، ولی این میزان تقریباً نصف میزان آن برای زنان سیکی‌سیان صنعتی بود. اختلاف اندکی بین پانکسی و شانشوی از نظر احتمال تولد دوم وجود داشت، ولی احتمال پسردار شدن زنان پانکسی ۶ درصد کمتر و احتمال دختردار شدنشان ۵۱ درصد بیشتر از زنان شناسوی بود. اختلاف معنادار بین این ارقام در پانکسی و اختلاف اندک بین این ارقام در هواشنگ و سیکی‌سیان نسبت به شناسوی، در حقیقت

گویای این حقیقت است که در شانشوی، هواشنگ و سیکی‌سیان پسران بیشتری نسبت به دختران زاییده شده‌اند تا در پانگسی، زیرا جدول ۲ نشان می‌دهد که در صد پسران و دختران در پانگسی تقریباً برابر بود. گرچه این بخشها به عنوان بخش‌های مدل از نقطه نظر تنظیم خانواده در نظر گرفته می‌شوند، ولی اختلافات بین احتمال تولد دوم و نسبتها جنسی این تولدها بسیار زیاد است.

بحث و تیجه‌گیری:

علی‌رغم اعمال سیاست تک فرزندی، تولد فرزند دوم در این چهار بخش نمونهٔ تنظیم خانواده، شایع بود. دولت چین مشکل اجرای خانوادهٔ تک‌فرزنده در مناطق روستایی را شناخته، و زوجهای روستایی را که یک دختر دارند، مجاز به داشتن فرزند دوم می‌گرداند. بنابراین جنسیت فرزند اول معیار تعیین کننده‌ای برای تولد فرزند دوم است. شایان توجه است که بعد از آنکه کلیه متغیرهای دیگر کنترل شدند، زنانی که فرزند دوم لشان دختر است به شکل معناداری از احتمال بیشتری برای آنکه فرزند دوم آنها پسر باشد تا دختر، برخوردارند. پس نمی‌توانیم نسبت جنسی طبیعی را انتظار داشته باشیم. بخش محل اقامت و استاندارد تحصیلی نیز بر نسبت جنسی تأثیر می‌گذارد و نمی‌توان آنرا از نظر زیست‌شناسی توضیح داد.

به طور کلی احتمال تولد فرزند دوم با بهبود وضعیت اقتصادی کمتر می‌شود، ولی حداقل در هواشنگ، افزایش‌های سطح زندگی، منجر به افزایش این احتمال می‌شود. مدیران دست‌اندرکار، معتقدند که ممکن است ارتباطی بین نسبت بالای زنانی که فرزند دوم را به دنیا می‌آورند و نسبت بالای جمعیتی که به گروه قومی مانزو (Manzu) متعلق است، یا زنانی که در مناطق کوهستانی زندگی می‌کنند، وجود داشته باشد. اعضای این گروه‌ها مجازند تا فرزند دوم را قطع نظر از جنسیت فرزند اول‌شان، به دنیا آورند. اما منطقه کوهستانی همان‌قدر که ساختار جغرافیایی مستقلی دارد، ساختار سیاسی جدایه‌ای نیز دارد، زیرا شانشوی و بیشتر نواحی سیکی‌سیان کوهستانی‌تر از شهرستانهای کوهستانی هواشنگ، که احتمال تولد فرزند دوم کمتر است، می‌باشند. رشد سریع اقتصاد چین، پول را مهمتر کرده و افراد تحصیل‌کرده و ثروتمندی که

می‌توانند جریمه‌ها و هزینه‌ها را پرداخت کنند، دسترسی غیرقانونی بیشتری به دستگاههای مافوق صوت برای تعیین جنسیت جنین خود دارند. پولی که از افراد مایل به تولد فرزند دوم به دست می‌آید، می‌تواند وضعیت مالی مقامات تنظیم خانواده محلی را بهبود بخشد. آنها می‌توانند مددکارانی را برای تقویت اجرای این سیاست در میان کسانی که نمی‌توانند این جریمه را بپردازند، به خدمت بگیرند. زوجهای فقیرتر و کم‌سوادتر بیشتر از نظر کاهش امکان تولد غیرقانونی دوم، کنترل می‌شوند. با اجرای این سیاست در میان فقرا و وصول جریمه‌ها از ثروتمندان، مقامات محلی می‌توانند رضایت مسؤولان ارشدتر خود را جلب کرده و وضعیت این مدل را حفظ کنند. بخش‌های فقیر و کم‌سواد جامعه از تبعیض در اجرای سیاست تنظیم خانواده رنج خواهند برد، و اجرای موفق این سیاست با فعالیت آنها احتمالاً به خطر خواهد افتاد. جمعیت چین احتمالاً از اهداف دولتی تعداد جمعیت تجاوز خواهد کرد و احتمالاً نسبت جنسی بالا حفظ می‌شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی